

Передаєдлата

на «**РУСДАН**» власністю
в Австрії:
на місяць 30 коп.
на чотирь місяців 10 коп.
на чотирь років 5 коп.
на рік 170 коп.
За границею:
в італійській 16 рублів
або 36 френків
на чотирь років 8 рублів
або 18 френків
Подорожне часо по 10 сот.

РУСДАН

«Дарити ми очі і душу на зближенні а до новомом властоті і щирі не козачки,
бо руске ми серце і лара руске.» — 8 Русданиових польських М. Шашковича.

Виходить у Львові по два
крити місяця і руске складно
о 2 1/2 год. поподуєд.

Редакція, адміністрація і
експлуатація «Русдана» під
ч. І. а. Дембровського (Хару-
щина). Експедиція місцова
в Австрії: Бовшовою в
підляжжі Галисьма.

Рускоюсь вертата складно
в Австрії: Бовшовою в
підляжжі Галисьма.
Редакція і експлуатація
взяли від порта. — «Голо-
вщина» згодом прийнято
по ціні 20 с. від стріч
к. а. в «Надсільнім» 40 с.
від стрічки. Подорож і про-
ватні доносення по 30 сот.
від стрічки.

Католицке віче у Відні.

На днях 16—19. листопада сего року відбув ся у Відні католицке віче зі наступною програмою:

В суботу 16. листопа. о год. 5. вечером конституючі збори в міскїм Kurssaal, 1 Bezirk, Stadtpark: 1) президент катол. центрального комітету і презе-сидень двіцять. комітету пригитав збори; 2) звіг генерального секретаря кат. централ. комітету про католицкий рух від посіданого віча; 3) вибір і уконституюванє президи; 4) промова 6. Емлі. Книяз Архипє видєнь, др. Антонія Кард. Груши і офіціальне пригитавє; 5) бесіда вибраного президента про задчі католицкого віча. Відтак пригитав «Begrüßungs-abend».

Неділя 17. листопада 1907, год. 9. рано: торжественна Служба Божя в кате-дрі св. Стефана, відіраннє сурфган видєнь др. Годфр. Маршаль. Відтак сєкційний нарад. год. 10 1/2 рано: Kathol. Gesellenvereinshaus, 6. Vz. Gumpendorferstrasse 39. I. Організація: 1) Парлам. посол Фр. Schoosleitner, Salzburg; «Організація хохского стану». 2) Парл. посол др. К. Дрексель, Voralberg; «Організація робітничка». По полудні год. 2 1/2 локаль той сам. II. Соціальної небезпеченства: 1) О. Н. Бернгард Ч. св. Венед, Відєнь: «Протихристиянські впливи на суспільній розвій». Організація: 2) парлям. посол Фр. Льюєр, Voralberg, і msgr. парох В. Міхєл, Відєнь: «Організація стану ремісничка».

Понеділок 18. листопа. 1907: год. 9. рано: Sophiensaal, 3 Br. Marxergasse nr. 1... III. Преса і коопортація: 1) Редактор Швєхлер, Гальц; «Преса». 2) В. Козьб, Бзуйт, Відєнь: «Рішувєгеін». По полудні 2 1/2 локаль той сам; IV. Організація: 1. парлям. посол Анг. Кеметтер, Відєнь: «Організація женцин». Соціальної небезпеченства: 2) Редактор У. Бюрг; про рух «Los von Rom».

Год. 7. вечером: перше торжественне планярне засіданє, Sophiensaal, 3. Vz. Marxergasse 13: парлям. посол др. Іван Шустєршіц, Любляна: «Релігія і публічне житє». Проф. унів. др. К. Гільгенрейнер, Прага: «Вільні до-слідки».

Второк 19. листопа. 1907: год. 9. рано Sophiensaal: V. школа: 1) парлям. посол Й. Лянг: «Школа на-

рочна». 2. парлям. посол, проф. унів. др. М. Марг. Інстерак: «Школа висша і середна». По полудні год. 2 1/2 Sophiensaal: VI. Соціальної небезпеченства: 1. парлям. посол др. К. Стоян: «Брак духо-венства». «Преса і коопорта-ція»; 2. парлям. посол А. Ангєрє: «Коопортація».

Год. 7. вечером: Друге торжественне засіданє, Sophiensaal, Ректор К. Ангєль, Кальксбург: «Історичне значінє католицкої віри для країн від габсбургским скіплатом». Краєвий маршал і член палати панів А. Rhomb-berg, Voralberg: «Католицка фалінга народів Австрії».

Всі вічевики по одержаню в комітє: Komitèe des Katholikentages, Wien, I, Fleischmarkt 15, 2 Stiege, 1 Stock, Tür 10, карти легітимизаційної достануть на зацікавний зискку заці.

Хто волиє чекати в домі приватним як в тотєм, немає згодности ся до: Kunsthändler Johann Heindl, Wien, Stefansplatz 7.

До тепєр всі люджі і крісла вже запоєни, а на віче згодосило ся самих товариств двайцять, між иними славноє товариство профєсорів університетских Piusverein, відтак Journalistentagung, Festsammlungen des Universitätsvereines, Frauenorganisation, Verein zur Erziehung katholischer Lehrlinge і т. д.

Дня 27. с. м. видав кард. Груша писмо до духовенства, припоруваючи обучити народ о значіню католицкого віча, заохотити до участі і до молитви за справу нашої св. Церкви.

Маючи надію, що і дєхто з Русинів схоче взяти участь в сїм вічу і пізнати житє релігійне иних народів в порівнянє до нашого, симпопр интересованих згодосило ся о більшій інформації до редакції «Руслана».

Москвофіли а перєговори з правительством.

(Δ) З п'ятьох москвофілських посвід державної ради держать ся лише два: по-слідноє проголошенє нами національної єдності Русинів з Москвалими, а імено др. Марков і Глібовицький і они намагати ся при кожній нагоді в посольській палаті виявляти свої заходи, як се стало ся і в теперішній єсєні. Останні три послы др. Король, Давидяк і Курілович, як пише «Галичани» «якь будтобы опасались

і зьвістят перєдць цїлым миром, а на-стєє русекє о знам я, которєє они, какь намь, посполитєно изьвєсно, носятъ вь своємь сєрцьє, грають єдиє ролю «дїтихь мадоростєв», яку лїтати цїлами видіраєв А. Дідичицький і яку відіграють многє єдиє оногодучі і удають Старогинішн до намагати ся прикрити для себе єдиє правительствє і коротковорих польскихь политикєв. Як ми вже зьвіщали за «Діямом», сї три послы бажать а рускимь клубомь бути в такїмь зини, як Брайтер і сї онї істї. Що така зинь русекє клубу з закупаєтими ісповідниками погодиньскої ідеї супрєма нашамь національнимь засадамь (отже не є принципіальної політїкою) і зинє прикрити ся до піддержаня москвофілського баламутства в нашій суспільности, инакшану ми вже давнїше а також перєд кількома днями се зновь повторили.

Наслідкомь такихь відносин др. Марков і Глібовицький пристади до чєсихь радикалів від проведомь Кільфорта, аномероченє москвофілствомь. «Галичани» виводит а своєго становища зовсімь оправданє жалю до тихь осіб, котрихь львівська агенция московська піддержувала при виборах, що они досє не заснували «русекє-народний клуб» і припусє можливість засножаню московского клубу велику досяєтє.

«Єсємь» отьдальное органическое тїло бы парламєнтъ и даєть ему выразитєльное названїє Russischer Klub, — пише «Галичани» — ма положити бы єсьноманє до законотворчєго признаня существованя іт Австрії русекєго народа, какь єдиє частї огромного цїлєго, тождєственнаго съ остальнымь русскимь народомь, а не какь чєго-тє отьдальнаго, носящєго лажє другєє названїє, rube-nische. Уже єдиє существованє такого отьдальнаго клубу съ выразитєльнымь названїємь russischer тїло бы для нась громадное значєнє, такь какь єтє быль бы первымь этапъ для прїобрєтєнїя на єйшей націи полннхь правь, которыхь намь до сїхь порь систематически откажываютъ.

Одначє помиляє ся «Галичани» у своєхь сподіванях, бо єє загально добре відомє єсьм, а також і австрийскому правительству, що в Австрії нема Москвалєв, окрімь немогихь поселєний на Буковині з частї єцєря Ісифа П. т. з. Пилипонів або Липованєв, котрихь наш нарід називає кацапами і знає їх якєє спосібнихь робітників при копаню ставів, грєбєль ітп. Алєк. Москвощина, яку єдиє і досє говорять, не є в анї Landessprache анї landesübliche Sprache і тому не має і не може нїякого управлєня в Австрії, хоч бы нєю говорив не лише др. Марков і Глібовицький, але і єсє т. з. «русекє-народна» інтелігенція.

Зовсімь природно отьже, що міністер президент бар. Бєк не перєспражєє з ними послыма, бо москвофіли можуть вправді корозорити політїку уживати до сїновьянця національногого розвитку Русинів,

однаке не можуть їм признати ніяких національно-політичних прав в Австрії. Се розуміють проривіши між ними три інші послы др. Король, Давидян і Курілович, і тому хоч носять у своїм серці й, як се «Галічаніне» напевно відомо, «настоляче русское зьямя», не вивіщують его перед підлжм свѣтом а бжають, а дальне підтримку сей хвилий погляд в політичних кругах правительства центрального і крайнього, що они нібито якис Altruthenen, Stogutinski. Тамтє рускій клуб не повинен виходити з ними в нікі союзи і помагати до сего баламутства «староруского», котре стільки нас уже заповидило лиха. Отут якраз треба би ірраміти при нцип і я з л у політ і ку, бо колиб ми були що до москвофілів держали ся такої тактики, не було би москвофілство розповсюдило ся так сильно між рускою інтелігенцією, а навіть між селянством, що знов «Діло» намагася си принести зовсім хибно «нової ері».

«Галічані» не одоленіи переговорами парламентарної рускої руского клубу з міністром-президентом і комуникатором руского клубу та устатками, які правительсто має зробити в користь руского народу. Се річ зовсім зрозуміла, бо всяке придбавє в користь руского народу причина ся до его самостійного національного і культурного розвитку і підтрима право етновия москвофілству, котре в недоугою на організм руского народу, а си недуга певне, нагоди наш нарід дйде до повного розвитку і повної свѣдомости національної. Тоді нема містї для москвофілів в нашій суспільности і тим треба пояснювати собі їх невдоволенє.

З України.

Московский голос про Холмщину.

В «Товариці» д. Водозовоз умістє статью під заголовком «Польскій вопрєсь вєго загрозеномє пожеженію». Як видко з примітки до сеї статї такого автора, вона має приблизно такі самий зміст, як його промова на польському мітингу в Соляному городку в Петербурзі, виголошена 3-го жовтня. На слову мітингу Польки поставили кандидатами ріжних партій в послы з Петербурга такі партії: 1) про Холмську губернію, 2) про часткову переміну виборчого закону на користь Царства Польського, 3) про цілину справу в Царстві Польському. Головно увагу д. Водозовоз звернув на справу з Холмщиною. Висловившиє за автономію королївства польського, він пише:

«Проте проти такого розвазана питання істнує один закон, на який ми повинні звернути увагу. «Новое Времє» твердїть, що в межах Королївства Польського є досить значна частина території, заволодєна православними рускими, тудї жма та ворожими до Польщі; сі рускі дужє бжають виділити си в самостійну адмістративну одиницю, звязану не з Королївством Польським, а з Росією. Річ їде про так звану Холмську Русь».

Трохи далі, він знов повторяє:

«Коли ми визнаємо право на національне самооправданє, коли ми визнаємо рівність усіх народностей, що заволодїють Росію, ми не маємо ніякого права піддавати холмських русекх, що ісповінують православїє, на жертву Полькам; ми з нашого власного погляду повинні оборонити їх від національного гнету, від національної ворожечі. Так вже завше «Новое Времє», се обстоєа архієрей Благій».

Дуже прикро вражася в наведених виписках те, що д. Водозовоз чомусь в сїй справі агадує тільки «Новое Времє» та епископа Благія. Виходить так, їби то виділена Холмщина обстоєтє тільки реакційні елементи і до того ще московско-го громадянства, а самї заінтересованї в сїй справі Українці мовчать. Саме так постановку сьому питанню надують польскї шовіністи та реакціонери: вони так саме, як д. Водозовоз хотїть представити всю справу з Холмщиною заблганною «істинно руских» то що. Звичайно, ми зовсім не хочемо си сказати, що д. Водозовоз реакціонер або має симпатїї до польскїх шовіністів, але констатуємо тільки той факт, що Водозовоз представляє справу так само, як і они. Ми не припускаємо думки, що д. Водозовоз свѣдомо, навмисне, замочив позицію, заняту в сїй справі самими заінтересованими — поступовими українським громадянством Холмщини. Ми не припускаємо думки, щоб д. Водозовоз знав те, що в тїй справі писало ся в дужє чи сласних статях, замітках, дописках у «Громадській Думцї», у «Радї», в статях проф. Грушевського, писаних і українською і російською мовою, і знаючи все те, на чому згадуєчя тільки «Новое Времє» та Благія. Мусимо припустити, що д. Водозовоз з сїм матеріалом не був знайомий, мусимо припустити, що він не читав навіть збірника російською мовою виданого, «Освобождение России и украинскій вопрєсь» Грушевського й в ньому статї «За українську коету». Але таке незнанє справи, про яку бере ся гоморити, значайно, чести д. Водозовозу не робить. На жаль і доси ще він повторє дивно помилку всіх московскїх письменників, що торвали ся питання про українсько-польскї відносини — всі вони грипили чини хочте, тільки не знаєм справу.

Виділяти холмскїх Українцїв від Польки на підставі прикмет віроісповідань, — д. Водозовоз вважає неможливим.

«Блїною правильною підставою для того, щоб визначити національність, являєт ся власна свѣдомість людини. Кожа людина вважає себе рускою, — значить она руска; коли она вважає себе Польком — значить она Польк, ї нам нема чого копати ся в його родоцільні, перевірочати метричні книги та шукати там даних про його батьків та його хрещенє. Нам цілком истарчася сивити си сїя людини при умовах, в яких та чи инша відповідь не буде обрїзати їй якис виключної користі або загрозувати якимсь тяжким наслідкам».

Не маємо нічого проти сїх думок д. Водозовова. Цілком згожувачо з ним, що в основу виділення Холмщини від Польцї повинно покласти бжазан самої людоности, а для сего треба дати їй можливість вільно висловитисє; для сего потрібний лєбєсіцит та ще ї який, який своєю необхідно перед посылкою має скасованє всіх виключної постановц, повну вольо слова та зборьа; сього мало, лєбєсіцит повинні виконати органи що мають повне довірє людоности; сіж органи повинні сформулювати питання, поставлені на лєбєсіцит.

Таким чином зліченє лєбєсіциту припускає широка ї демократична місцевє самоуправлєня».

Обстоєа треба настоювати на демократичности, маючи на увазі, що склад української людоности у Холмщинї в недалечий більшости складає ся з селян, а через се найменше ухиленє від демократичности, буде на користь польского елементу, з якого складають ся там виспї соціальні версти. Але їняк не можна згодитися з д. Водозовом, коли він робить такий привід:

«Автономія Королївства Польского являєт ся необхідно передпосилкою правильної постановки холмского питання».

Се. находити, значить, що спєршу Королївство Польське одержить автономію, а тоді вже рішатиєт ся холмске питання. Але ж у нас саме про те і вєдє річ, як видїє Холмщина в склад автономної території Королївства Польского, чи ні, очевидно, що спєршу треба розвазити питання про межї сього королївства, а тоді вже подавати йому автономію. А в постанові д. Водозовова виходить так, що спєршу буде дана автономія Королївству Польському, а потім вже розвазанє питання про Холмщину, при чом цілком можливо, що Холмщина вийде в склад Королївства автономного, щоб потім рештї питання про виділенє від нього. Наші така складна і до того небезначена процедура? Небезпечна через те, що хоча ї піше д. Водозовоз, що для нас нема чого копати ся в історї Холмської Русї, щоб визначити, чи «руска» вона чи польська, але се для нас найнезнайомїше з сїєю історією допомоглє нам краще визначити ті умови, при яких ми моглиб познати правдин бжази холмскїх Українцїв. Опріч того, вона навчїлає нас, що колиб було спочатку дано автономію Королївству Польському, куди виходилаб Холмщина, а вже тоді дано їй право висловлювати свої бжази, то се значилоб, що Полькї і Українцї поставлені в нервні умови, умови, що бильше приляло Полькам, а не Українцям».

Дуже неясним на нашу думку являєт ся оєєй уривок з промови д. Водозовова що до лєбєсіциту.

«Лєбєсіцит може мати значінє тільки тоді, коли він вживаєт ся не одностїбно, не з наперєд повзотно думкою пошкодити тільки одній сторині. Ставлячи питання на конкретній ґрунт, в пристосованю до Польщї, я скажу, що лєбєсіцит про виділенє Холмської Русї з Королївства Польского може мати значінє тільки тоді, коли одночасно буде зроблено такї самї лєбєсіцит вильскій, трольскій, а може стати си ї вядє них підєдно-закінчєні губерній або повітв сїх губерній, в справі прияданя їх до Королївства Польского. Тільки на такий ґрунт можна ставити холмске питання».

Останній висновок д. Водозовова такий, що розвазанє сього питання ї навіть постановка його в правильній формї існуєчяєт ся в далеку будучини, коли весь державний лад у Росїї буде змінєно ї житє вийде в нормальну колїю. Згожувачо з си з сам, але не можемо згодитися з тим, що зараз нічого що до сього питання не треба робити — завжди яке оно для нас наболїє. А саме на такий ґрунт «нигчогонедїлання» ї став автор, пишучи:

«Що до постановки сього питання в третій думї на бляжчє чергу, то при сучасних умовах весь сей проект являєт ся дїрбною адмістративною мірою, котру задумав бюрократичний лад і котору хочє він виконати на підставі дужє сумнівних даних і з наперєд поставленою метою. Через се для мене можливе тільки гостро негативне відношенє до проекту утворєня холмской губерній».

Як бачимо, незнайомїше з фактами дійсного житя ї, між иншим, з історією українсько-польскїх відносин постановлює московского поступоня на одну думку з польскими шовіністами.

Сумний, але звичайний факт!

святинського повіта, хорують люди на черв'яку. Якесь жінщина порадала вдовіці по Миколю Максимю, аби дльча себе і свою родичу чорною кавою. Вдовця писала для 26. м. м. 17-літнього сивка до аттики в Сятині, щоби привіс чорної кави, однак в атитці го не зрозуміли і дали за 40 з чорного карболю. Хлопеч покупав по дорос, але зараз нилував. Всеж таки коли привіс той лік до дому, всі урадовані стали его заживати. Найстарший син Іван, 24-літній парубок виши і до 5 годин помер; наймолодший, 7-літній Петро виши і до 24 годин помер. Мати та інші діти виши також «лік» до рота, але зараз таки викинули. Судово-лікарська комісія перевела на труах обдужати; а крім того заряджено судове слідство.

— **Тверезість у Фінляндії.** Фінляндське товариство тверезости дуже поширене по країні і має велике число членів. Товариство вдалося до обмежених товариств з пропозицією зменшити для членів тверезости плату за життєве забезпечення. Своєю пропозицією воно мотивує тим, що, як видно з статистики, люди, які не вживають горівки, мруть, не так дуже, як ті, що пють горівку. Обмежені товариства з Англії, Данії та по інших європейських країнах роблять уже таку зянку.

— **Фінляндський сейм** більшістю 96 голосів проти 85 ухвалив законпроєкт про розмір платні сельским учителям. Розмір основної платні учителям та учителькам призначено — 1000 марок на рік з додатками через кождя 5 літ по 200 марок.

— **Дрібні вісти.** Випане ч. Антопа Федорика, укіпч. Боголоса, з п-ю Олею Котис, буде для 5 с. м. в Телевизиці сивній, поч. Угряки дол. — В „Люві над Стризом“ і в Гурьчицях (пов. Бібрка) отворено пошточі уряди. — До Банку кредитового в Перемішці вважали ся онодиної ноші злодії і украли готівку 11.555 К 30 с. Векслі на рушани, а до вартіших паперів не могли дістати а. — Начальний редактор Pester Lloyd а. Лев Байн-Гелберг, застрів ся вчера в редакційнім льокалі.

— **Оповідости.** Дальший репертуар руского театру в Стрию. (Саая „Народного Дому“). Початок 7. вечером. Брідате прадка Народна Торговля.

В суботу 2. падолиста с. Претана на речена опера в 3 діях Ф. Сметана.

В неділю 3. падолиста „Знаю рождє а Дунаєм“ народна опера в 3 діях Артемовского.

Наука, штука, література.

— **Нові українські видання** мають небагато вийти в Київі: друге ся збірник „Давні“; в нім найціннішим твором буде драма М. Вигнеченка, під назвою „Щебіл жия“). Крім сего збірника в недалекому часі має вийти ще і иний збірник літературно-наукового змісту видавництва „Вік“, зід редакції відомих українських письменників, Б. Грінченка та С. Сербємова. В сім збірнику теж візьме участь багато українських письменників; є думка, що „збірники“ недалі превтяться ся в місячні журнали. Потім друге ся збірник віршів П. Канєльгородского, і „Марєво“, драма Іосєна, в перекладі М. Загірью.

В Петербурзі, від редакцією В. Доманяного, друге ся другим виданєм „Кобзар“ Т. Г. Шевченка. Се виданє буде дешєвше і в нім будуть надруковані деякі твори Шевченка, єще ніде не друковані.

Теж в Петербурзі, від редакцією В. Доманяного, видає ся нова історія України д. Аркаса (кожо 80 листів), написана дуже просто, для сеїли.

— **Переклади українських віршів.** В збірнику творів молодого російского поета Смирнова уміщено єще переклад крємських віршів Лєві Українки. Переклад вийшов доволі добрий.

— **З Полтавщини.** Українські книжки в бібліотечі Громадська бібліотека в Полтаві останніми часами значно доповнила відлі українських книжок. Тепер ся бібліотека має майже всі українські виданя.

— **Збірник всевітньої поезії.** Невабавом в Катеринославій гурток студентів катеринославської висшої гірничої школи видає збірник під назвою „Акорди всемірної поезії“. Збірник складаватимє ся з творів воеіт всіх країн. З українських поетів в збірнику буде дано місце І. Франкові. Книжка видає ся на гарному папері і буде мати 300 сторінок.

Телеграмм

з дня 1. падолиста.

Будалєшт. Угтерскі сейм радить тепер над бюджетовою провізорією.

Павіж. Матін доносить з Марока, що деякі мароканські племена готують ся до нападу на м. Маракєш. Чужинці знідлати погублякі.

Ташкент. Останне землетрясенє змєло з ліци землі місто Каратат. Згинуло все населєнє — 15 тисяч люд. Живий остан лише губернатор і его мати.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готєль, рєстєварація і вєзряня — ріг ул. Сикєтєвскі і Коєвєвєчє у Львові.

Прийшли для 31. м. м.: о. Вол. Вилєрєкєй з Іванєш, Яр. Бучиньскєй з Віліна, Єм. Гурьбєй з Миколаєва, Лєч. Турчалє з Плугова, Ольга Комариньцє з Колодєрєвє, о. Сев. Мєтєлєя з Люблина, о. Лев Кочій з Тернопольє, о. Тєод. Сєпурєн з Колодєрєвє, Вол. Яновськєй з Сєнокє, Пєс. Мілян з Корчємєля, Ів. Борєс з Бучачє, Ром. Кульчєнцєй з Львова, Воло. Яновськєй з Долини, Вас. Зєвєлєн з Ілєчєвєка, Ольга Могильнєкєя з Черновєцє.

При закупні товар в просимо покликувати ся на анонси нашєй часопіси!

Colosseum
в пасажі Германів

при ул. Сонєяній у Львові.

Нова сензацияна програма.

від 16. до 31. жовтєня 1907.

Щодєно о год. 8. вєчєрє представлєнє. В недєлі і свєята 2 представлєнє о 4. год. по пол. і о 8. год. вєчєром. Шо пєтниц High Life представлєнє. Вилєти вчаснєше можна набути в конторі Пєльєна при ул. Карєла Людєвєка ч. 5.

„Пєсалтирєя розширєна“

в дєлє християнськєй молитви і пр. для занятєя перекр. і молитвенногє, поручєнє всєм трєма Ординарієтєм. — В оправі 4 кор., брошурована 3 кор. 50 ст. Вислєла за попередєм прєслєанє грошєй, аби посилєтєлю: А. С. а ю с а р ч у к, парох Рєунгєрє, п. Пєчєвєя.

КОРЕЛІ Житки можна набувати в „Соцієльськєй Бєзєрє“ у Львові і у всєх торгєвлях в крає.

За пєзну і добру льокацію поручємо:

- 1 1/2% листи гіпотєчнє
- 1% листи гіпотєчнє
- 4% листи гіпотєчнє премієвнє
- 4% листи Товариства кредєтовогє вєльєчєтє
- 4% і 1/2% листи Банку крєвєногє
- 1% позичку крєвєнє
- 1% обєднєтє проінєнциї і вєльєкі рєнтєні дєрєвєчєнє

Ті паперєя продємо і купуємо по найвигіднєшим курєл дєнним.

Контора виміни
ц і улр. гал. анц.

БАНКУ
Гіпотєчнєго.

Прєвєжитє і щадлїтє.

Вкладєни оєщєдностє на 4% прїймає Товариство взаємногє кредєту

„Джїстєр“

стєвєрєшєнє зар. з обмєнєною поручєно у Львові.

Кожєдогє дня (в годинах урєдковє прєдпєвєдєно) мєжєна вєздух укладєти вклад порєвєтє.

Позичєкє укладєти Товариство „Джїстєр“ на 6% за пєвєдєдєнєм, на конєтєтє порєвєтє, на 10 дєлє на 5%. Слєдує розєкладєтє ся до 10 дєлє на 15 дєлє при 30% рєчєтєх вєрєшєтє вєрєтєтє. Гєтєлє амєрїканськє (вєлє запитєтє з вїсєтєтєм) 5% до 18 ст. од. від кождєх 100 кор. позичєтє.

Парєвєтєтє на кунєно мєжєтє вєзти в „Джїстєр“ пошлєтєтє вєзєтє пїд догєтємє уєслєвємє.

Члєвєкє мєжєтє бєтєтє пєльєчє члєвєкє обєднєнєтє в „Джїстєр“.

З вєзєтє укладєти „Джїстєр“ на публїчєні добродєлїтєні кємєтєтє 37,25% корєнє.
Гєтєлє 31. гурєня 1907:

Вєкладєтє	2,581,511-81 К.
Вєзичєкє укладєтє	2,512,763-62 К.
Укладєтє члєвєкє	183,689-95 К.
Цїнєні паперєя	188,534-20 К.
Фонд рєзєрвовий і инїшє	37,338-07 К.
Львовацїтє	267,364-06 К.

Купуєтє землю при парєвєжєтєчєх!

Розклад зєлїзничєх пєздїв важивий від 1. мая 1907.

До Львова	рано	вєрєд пол.	по пол.	вєчєр	в нєчє
Крєвєно	5:50	8:55	1:30	8:25	9:50
Крєвєно	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Рєшєвє	—	—	1:10	—	—
Пєльєчєвє	7:30	12:00	2:16	9:40	10:30
Черновєцє	8:05	—	2:25	—	—
Черновєцє	8:55	—	3:35	—	12:20
Сєвєрєчєвє	—	—	—	—	—
Коломєтє	—	10:05	—	—	—
Стрїя	7:29	11:50	3:31	—	10:50
Пєчєвєчє	7:29	11:40	3:31	9:45	11:30
Сєвєрєчє	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Льовє	8:00	10:30	1:55	9:20	11:30
Рєвєчє	7:40	12:40	4:10	—	—
Яновє	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10
Брєуховїч	7:10	12:40	1:47	—	9:20
Чуєвчє	10:05	—	3:27	3:30	3:53
Зїмєнє водє	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова	відєждєтє до	рано	вєрєд пол.	по полуд.	вєчєр	в нєчє
Крєвєно	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10	
Крєвєно	—	8:40	2:15	7:20	12:45	
Гєшєвє	—	—	4:05	—	—	
Пєльєчєвє	6:20	10:45	2:17	7:10	11:15	
Черновєцє	6:10	9:20	1:55	—	10:40	
Черновєцє	—	—	—	5:50	—	
Сєвєрєчє	—	—	—	2:35	—	
Коломєтє	—	—	—	2:25	—	
Стрїя	7:50	—	2:22	6:25	11:30	
Пєчєвєчє	7:30	10:45	1:30	6:25	10:30	
Сєвєрєчє	6:00	9:05	4:30	—	10:21	
Льовє	6:00	9:05	2:10	4:30	10:51	
Рєвєчє	6:12	11:30	—	7:10	11:30	
Яновє	6:58	9:15	1:56	3:35	6:30	
Брєуховїч	6:12	11:05	2:28	5:45	8:43	
Чуєвчє	9:05	12:41	3:45	7:10	11:30	
Зїмєнє водє	3:45	8:40	4:40	7:30	11:00	

ЗАМІТКА: Пєсєннєні поєдєтєтє тєвєстєм друком. — Пєздєи дєтєчє в недєлі і свєята означєні — в недєлі і свєята від 26:4 до 13:9 бєтєночє Н. — в недєлі і свєята від 1:6 до 31:8 щє дєнє бєтєночє Н.

З друкарні В. А. Шкєвєковє.

Видає і відповєдає за редакцією Семен Гєорє.